

Rózsahír

Kis herceg nagy hírek

XI. évfolyam 2. szám

Jubileumi kiadvány

Noé Pálma 8.6

Veszprémi Rózsa Úti Általános Iskola

2017

Siklósi Dani:

Gondolatok iskolánkról / Rózsa forever

Rózsa suliba járni jó, inspiráló.
Farsang s kirándulás látványos, kiváló.
Nálunk a legtöbb diák nagyon
szorgalmas,
Így az évváró többnyire hosszadalmas.

Ha a dolgozat s felelet nem sikerül,
A hiányosság is idővel kiderül.
Tanár néni, tanár bácsi, ha mosolyog,
A diák arca ettől mindig felragyog.

Mire a ponthatár a netre felkerül,
Lurkó, tanár, szülő a végén kimerül.
Rózsa utca reggeltől estig forgalmas,
Mert nálunk a diákélet is mozgalmas.

Beszélgetés Sándor Laci bácsival

A jubileum alkalmával Sándor Laci bácsival beszélgettünk az iskolához fűződő élményeiről.

Hány éve ön az igazgató a Rózsa Úti Általános Iskolában?
10 éve.

Milyen érzés volt, amikor először megválasztották?

Jó érzés volt, hogy egy olyan iskolának az igazgatója lehettem, amelyik a városban elismert és népszerű intézmény. Ez a mai napig nem változott.

Volt-e már valaha máshol igazgató?

Nem. Pályámat is itt kezdtem matematika - informatika szakos tanárként.

Mi az, amit fontos feladatnak tart az igazgatói munkája során?

Szeretném minden egyes gyermeknek biztosítani a feltételeket a nyugodt és eredményes munkához.

Van-e valami különbség a mostani és a régebbi diákok között?

Van, sokat változtak, hiszen más velük szemben az elvárás, és ahogy a világ, úgy ők is változnak.

Mi az, ami a legjobban ideköti ehhez az iskolához?

A jó légkör, ami az iskolára jellemző és a hagyományok.

Milyen a kapcsolata a többi tanárral?

Nagyon jó, remekül tudunk együtt dolgozni, egyenrangú partnerként tekintünk egymásra.

Van-e valamilyen emlékezetes vagy vicces pillanata, ami az iskolához kötődik?

Például a tanári műsorok a farsangon. Nagyon jó hangulatú a próba a kollégáimmal, és jó érzés örömet szerezni a gyerekeknek.

Vicces, de meglepő volt, amikor az idei évnyitón a beszédem ötödik lapja elveszett, de ezt csak ott a helyszínen vettem észre. Ezért csak saját magamra hagyatkozva fejeztem be a beszédet. Ez kicsit váratlan meglepetés volt, hiszen az évek során most történt velem ilyen először.

Éves krónika dióhéjban

Az idei tanévet is sok program színesítette, ezek közül gyűjtöttük most össze néhányat.

Az év első rendezvénye az ötödikes avató volt, ahol a nyolcadikosok ismét vicces feladatokkal tréfálták meg az újdonsült ötödikeseket.

Különösen szórakoztató feladatok voltak például a békatalpas akadályverseny és a harisnya kéz nélkül való felvétele.

Az alsósok pedig megmutathatták kez ügyességüket az őszi játszóházban, ahol sok szép alkotás született. Ősszel tartották a Mesés hétpróbát is.

Az év egyik különlegesebb a Halloween buli volt, ahol az osztályok által készített töklámpások is megtekinthetőek voltak, illetve ötletes jelmezeket láttunk.

Ezután a Mikulás buli következett. Itt szokás szerint, aki témához illő jelmezben vagy kiegészítőben jött, csokit kapott.

Az alsósok pedig egy téli játszóházon vehettek részt.

A legjobb hangulat, mint mindig, most is a farsangon volt. A felsős farsangon a jubileum miatt nem volt megkötve téma, így az osztályok a képzeletükre bízhatták a produkciók megalkotását, amelyek ismét kiválóan sikerültek. Természetesen ismét a tanárok tánca aratta a legnagyobb sikert.

Az alsós farsangra szombaton került sor, ahol szintén színvonalas táncokat láthattunk. Az egyéni jelmezek is fantasztikusak voltak.

Most pedig izgatottan várjuk az év további eseményeit, legfőképp a jubileumi rendezvényeket.

Burger Dóri, Horváth Bori és
Nagy Lili 7.a

Kis rózsás sportolók - 2017

1. A

Hegyí Flóra	futóverseny	1. hely
Unghváry Jázmin	lovagló házi verseny	3. hely
Bokrossy Nikolett	AcroDance táncverseny csapattal	3. hely

1.B

Mester Dóra	Mikulás kupa hátúszás	2. hely
Varga Levente	jéglovagok	2. hely
Szegedi Hanna	területi táncverseny	1. hely
Vasas Gréta		
Szalai Hanna		

2.A

Varga Levente	foci	2 arany érem
Bényi Luca	úszás	4. hely
Horváth Blanka	úszás	3. hely
Varga Johanna	úszás	3. hely
Matyikó Máté	úszás	1. és 4. hely
Bakai Laura	kézilabda	1. hely
Fercsik Adrienn	AcroDance táncverseny csapattal	1. hely

2.B

Ferenczi Nóra	AcroDance Minimanó csoportjával	1. hely
Kis Eszter		
Varga Dorottya		
Szabó Enikő		

3.A

Mészáros Márk	Megyei Taekwondo Kupa	
	egyéni formagyakorlat	1. hely
	csapat formagyakorlat	3. hely
Farkasdy Botond	Üstökös foci kupa	2. hely
Vasváry Janka	Magyar Látványtánc Sportszövetség bajnokságán duó formációban	ezüst érmes

Mihálovics Mátyás	úszás	5. hely
	Megyei Taekwondo Kupa formagyakorlat	2. hely
Tombor Kristóf	országos kézilabda verseny	2. hely
<i>a korosztályában (U9) a legjobb játékosnak választották</i>		

3.B

Fugli Márton	judo	4. hely
Horváth Adél	duatlon	2. hely
Puskás Bálint	országos kézilabda kupa	2. hely
<i>kétszeres „gólkirály” 46 góllal</i>		
Antal Júlia	hátúszás	4. hely
Jósvai-Szabó Aliz	hátúszás	1. hely
	gyorsúszás	1. hely
Horváth Adél	hátúszás	4. hely

4.A

Várpalotai Huba	atlétika	sok-sok érem csapatban és egyéniben
Jelencsics Bálint	Taekwondo egyéni és csapat	3. hely
	tenisz házibajnokság	3. hely
Szathmáry Zsombor	úszás	sok-sok érem

4.B

Tamás Lora	országos szertorna verseny	2 db 4. hely
Murvai József	kézilabda Student kupa 1. hely, Üstökös kupa 1. hely	
Horváth Balázs		
Szücs Domonkos		
Bóta Barnabás		
Klós Dorka	országos twirling kupa	2. hely

4.C

Szabó Hédi	Kölyök atlétika városi	3. hely
Olasz Luca	terep atlétika	városi 4. hely
Kovács Kincső	Magyar Látványtánc Szövetség bajnokságán duóban	2. hely
Bokrossy Balázs	városi diákolimpia, hátúszás	3. hely,
	gyorsúszás	6. hely,
Pápa Úszósuli	hátúszás	5. hely,
	mellúszás	6. hely

Ifjú rózsások

Horváth Bori,
Németh Kinga és
Schmitthoffer Regi
elsősöket kérdezett
arról, hogy mennyire
tetszik nekik az
iskola.

Az 1.b-sek kedvenc tantárgyai a matek, írás (nyelvtan) és a rajz, míg az a-sok a hittant, rajzot, technikát, erkölcsant, matekot és a tesit kedvelik.

Mind a két osztály szívesen jár a közösségbe, jól kijönnek egymással, de sajnos akadnak csúfolódók közöttük. Az első tanítási napon többen nagyon izgultak. A padtársaikkal könnyen összebarátkoztak. Az a-soknak több ismerősük is jár az iskolánkba, ami könnyebbé tette számukra a beilleszkedést. A tanító nénik nagyon kedvesek, de néha szigorúak.

Az iskolai programok mindenkinek nagyon tetszenek. Nagyon boldogok, amikor új kézműves foglalkozás van, vagy bármilyen más programon vehetnek részt.

Az a-sok kedvence egy éjszakai osztálykirándulás volt.

Egy fülbevalós történet

Márta néni mindennap díszes fülbevalóval jön iskolába. Ám egyszer csak úgy lépett be az osztályunkba, hogy két fülbevaló volt a fülében. No, de nem ám, ahogy gondolni való. A két fülbevaló egy fülében volt, egy lyukban. A bal füle árván maradt.

Egész nap bámultuk, csak nem mertünk szólani, mert aznap tanultunk a tapintatosságról. De egyszer csak már a nap végén valaki mégis megszólalt.

- Márta néni! Két fülbevaló van a füledben!
- Na és? Az úgy van rendjén.
- Na de a jobb füledben van a két fülbevaló! - figyelmeztettük csodálkozva.
- Te Atya ég! Miért nem szóltatok előbb? - kiáltott mosolyogva Márta néni.

Ettől aztán az egész osztály elkezdett hangosan nevetni. Valaki leesett a székről, valaki már a földön feküdt, annyira hahotázott.

Végül elviccelődtek az egész órát, mert a komoly munkának ezek után már lőttek.

Máhl Dóra 4.b

Rózsás hegedűsők

Páder Zsófia

Zsófi az előző tanévben ballagott el iskolánkból. Talán emlékeztek arra, hogy éveken át ő szerkesztette mese rovatunkat.

„Kezdetben hallani sem akartam a hegedülésről. Ha már egyszer választanom kellett egy hangszert, akkor az a gordonka volt – más néven cselló, az előbbi elnevezése azonban mindig sokkal jobban tetszett. Aztán egy idő után

alábbhagyott a lelkesedésem iránta, és miután lemondtam a furulyáról és a zongoráról is, a hegedű mellett döntöttem. Abban az évben indult újra a népzene tanszak. Mikor megkérdezték, jó lesz-e nekem a népzene, gondolkodás nélkül vágtam rá az igent (másra sem vártam, csak arra, hogy zenélhessek végre). Később persze nem bántam meg a hirtelen döntésemet: már a nyolcadik évemet taposom népzeneesként, és minden percét imádom. Gyakran járunk táncházakba, rengeteg új embert ismerhettem meg a zenekarnak köszönhetően, és a kis csapatunk mára már egészen naggyá fejlődött :).“

Naszer Hanna, Litauszki Dorka és Szücs Johanna

Mikor és hogyan alakult a trió?
Körülbelül egy éve vagyunk együtt, de eleinte nem gondoltuk komolyan, csak nemrég kezdtünk el versenyekre járni. A tanárunk, Kebiszek-Zuber Éva, ötlete volt.

Nyertetek már valamit versenyen?

Igen, kiemelt aranyat nyertünk egy Balaton-parti városok közötti versenyen.

Van valami ismertetőjele a bandának?

Igen, van egy közös pólónk, ami minden fellépésünkön rajtunk van, egy violinkulcs és egy basszuskulcs szívet ábrázolva van összeköttetésben egymással.

A közeljövőben láthatunk titeket fellépni?

Igen, a jubileumi gálán.

Rózsás testvérek

A Sipos lányok

Luca:

9 év távlatából is mindig mosolyogva gondolok a Rózsa iskolára, ez volt 8 évig az álmaim, baráti kapcsolataim és kisgyermeki csínytevéseim színtere. A mai napig boldogságot jelent oda visszamenni a hugicámért, akit most is azok a kedves, nagylelkű tanárok oktatnak, nemcsak a tantervi témákra, hanem a tiszta lélekre, egészséges magabiztosságra és az emberbe vetett hitre is. Köszönöm nekik, és nagyon jólesik, hogy mindennap

érdeklődnek felőlem és a közelgő esküvőmről, aminek persze a legjobb forrása a lelkes és cserfes Rozi. Kívánom, hogy a következő 30 évben is generációknak adjon olyan lehetőségeket az iskola, amelyeneket mi hárman, a rózsás Sipos lányok is kaptunk!

Sára:

Több mint 4 év telt el azóta, hogy elballagtam a Rózsából, és az egyik legjobb élmény, amit utólag el tudok mondani, az maga az utóélete. A Rózsa hatalmas előnye, hogy olyan közösséget kovácsol az oda járó gyerekekből iskola és osztály szinten is, ami évekig megmarad. Jó volt felfedezni, miután bekerültem a Lovassyba, hogy a rózsások mindig köszönnek egymásnak a folyosón, beszélgetnek, előkerülnek a régi emlékek, anekdoták a tanárokról, és a más iskolákból jött új osztálytársak ilyenkor csak hozzáteszik: igen, ők a rózsások!

Rozi:

Nekem már sokkal egyszerűbb volt beolvadni az iskola életébe, mert a két testvéremtől rengeteg élményt, titkot tudtam meg, még mielőtt odajártam volna. Már jártam farsangra, évnyitóra, évváróra, a tanárok előre ismertek és szerettek, bár a nevem többnyire Luca vagy Sára volt. Most, hogy már én is ide járok, elmondhatom, hogy ez egy szuper iskola, mivel a rózsás szokások mindig örömet hoznak az iskola életébe és mindennapjaiba, és nagyon boldog vagyok, hogy megélhetem a 30. évfordulót, és együtt ünnepelhetjük iskolánkat.

Oszter Kata és Anna

Drága Kislányom!

Én ezt nagyon nem akarom. Ez borzalmas. Megint megtörténik. Amikor az Anna egy következő lépcsőre állt, akkor azzal

nyugtattuk magunkat, semmi baj, itt vagy Te, Kata, aki még egy ideig ott tart minket a bölcsődében, óvodában, általános iskolában. Ezért elégedettek lehettünk azzal, hogy Anna lányunk egy újabb intézményben állja meg a helyét, mi pedig hátradőlhattünk, hiszen amíg Ő keményen dolgozott a következő projekten, mi még mindig a bilizést tanultuk, az óvoda mászókáit gyűrtük és iskolai farsangra jártunk. Most pedig innen is továbbállhatunk, végleg. 13 év után. A középiskolában az 5. év végére sem tudom majd az osztálytársak nevét, nem tudlak majd beíratni nyáron a Márta néni táborba. És itt van ez a sítábor. Apád 13 év után nem tud gyerekalibit felhozni, hogy miért akar az iskolával elmenni síelni. A farsangról ne is beszéljünk. A gimiben legfeljebb ruhatárosok lehetünk, és a tanárok fellépésére hiába várunk. Na és az Inci néni büféje. Szerinted a gimiben van büfé? Anna sohasem beszélt róla. Bezzeg Inci néni büféje. Arról mindent tudok. A reform szendvicstől kezdve a rántott húsos szendvicsig minden van. Emlékszel? Egyszer hozattam haza kóstolót. Ki kellett próbálnom, hogy mi az, ami ennyire lázban tartja a tízórais szünetet. Most mindent idesoroltam, de csak nyugtalanabb lettem. Valami megoldást ki kell találni. Talán még a juniálisokra észrevétlenül be tudunk ülni. Egy két udvari évnyitó/évváró is belefér. Minden más emlék marad. De én élni szeretnék benne. Hiszen az életem részévé vált. Hát nézegetem majd a weblapot - remélem, rendszeresen frissítik - és néha elsétálok arra, hogy összefacsarodjon a szívem. De leginkább majd veletek meséltetek jó sztorikat, és így nem felejték. Addig is van még egy évváró, ami egyszerre lesz boldogságos és szomorú. Egy utolsó pillantással megsimogatnak minket tanítók és tanárok. És ez jó, nagyon jó. Kívánom, hogy Te is érezzél így majd egyszer.

Veszprém, 2017. március 19.

Sokszor csókollak: Anya

Híres rózsások

Réger Wanda

Wanda 2016-ban a 44. Kazinczy Ferenc Szép Magyar Beszéd Verseny országos döntőjén a Pécsi Tudományegyetem bölcsészhallgatójaként különdíjban részesült. Jelenleg a Békéscsabai Jókai Színház Színitanházában tanul.

Berendi Pál 7.a

Mettől meddig voltál rózsás?

2000-ben kezdtem és 2008-ban fejeztem be.

Milyen tagozatos voltál?

Számtelmes voltam, Laci bácsi tartotta nekünk a számtekórákat, majd negyediktől angolt tanultam, ott pedig Poór Zsuzsa néni volt a tanárnőm.

Tartod-e a kapcsolatot volt osztálytársaiddal, tanáraiddal?

Nem mindenkivel, sőt a legtöbb osztálytársamról gyakorlatilag már semmit nem tudok. Viszont két-három emberrel igen. A tanárok közül Poór Zsuzsa nénival és Csilla nénival szoktam beszélgetni néha. De ha visszamegyek az iskolába, szerencsére a legtöbb tanárom megismer, mint például Márta néni és Laci bácsi. Velük jókat szoktam beszélgetni.

Mi volt a legszebb emléked a Rózsából?

Talán az, amikor hetedikben Csilla néni jóvoltából eljutottam egy szavalóversenyre, ahol második lettem, és ezt Csilla néninek köszönhetem.

Amikor ide jártál, már akkor is közel állt hozzád a színház?

Igen, jártam drámakörbe, ahol egyszer főszerepet játszhattam, ami nagy élmény volt számomra.

Most milyen státuszban vagy Békéscsabán?

Még diák vagyok, végzős színészhallgató. Van már egy gyakorlatos színész végzettségem papíron. Most a második színészi végzettséget szeretném megszerezni. Sok darabban szerepelek: táncolok, énekelek. Van, hogy a háttérmunkában is részt veszek rendező-asszisztensként vagy sűgőként.

Lang Ádám

Ádám sport pályafutását Veszprémben kezdte. A magyar válogatottban 2014 májusában, a dánok elleni felkészülési mérkőzésen mutatkozott be. A 2016-os labdarúgó Európa-bajnokságon a válogatott mind a négy mérkőzésén pályára lépett.

Nagy Lili 7.a

Mettől meddig voltál rózsás?

Ha jól emlékszem 1999-től 2007-ig.

Tartod-e a kapcsolatot volt osztálytársaiddal, tanáraiddal?

Középiskolában tanultam tovább pár osztálytársammal, szóval velük akkor tartottam a kapcsolatot. Amióta viszont leérettségiztünk, egyáltalán nem, szinte semmit nem tudok rólunk. Szabó Zsolt tanár úrral beszélgettem, egyszer személyesen futottunk össze, egyszer pedig telefonon. Ő volt az osztályfőnököm felső tagozatban.

Amikor ide jártál, már akkor is szerettél focizni?

Persze, imádtam a focit, ha volt lehetőség szünetben és tesiórán is azonnal labdát ragadtam.

Mi volt a legszebb emléked a Rózsából?

Igazából legszebb emléket nem nagyon tudnék kiemelni, szerettem ide járni. Jól éreztem magam itt. De talán az lehetne, hogy egyik évben Jó tanuló, jó sportoló díjat kaptam, aminek nagyon örültem.

http://mork.rangado.hu/Scopes/rangado2015/var//improxy/RangadoWXGAPicture/26/53/265322_lang_adam.jpg

Szoktál Veszprémbe látogatni?

Igen, amikor csak van lehetőségem, hazajárok a család és a barátok miatt is. Mostanság egyre ritkábban adódik erre lehetőség.

Régi és új hagyományok

A betlehemes játékok

Az általános iskola meghatározó része minden fiatal életének, az ott szerzett élmények egy egész életen át elkísérik az embert. Nem volt ez máshogy velünk sem, a mai napig szívesen emlékezünk vissza a Rózsában töltött éveinkre, a különböző programokra, mint például a farsang, az alsós játszóházak, a majális, vagy éppen a szívünkhöz legközelebb álló betlehemi játékok.

Első osztálytól kezdve négy éven keresztül aktív résztvevői voltunk a betlehemnek, ami nem meglepő, tekintve, hogy a szervező, Lovasi Márta néni volt az osztályfőnökünk. A műsor összeállítása egy igen hosszadalmas folyamat volt, már tanév elejétől kezdve gőzerővel készültünk arra, hogy decemberben egy színvonalas, meghitt előadást mutathassunk be a tanárainknak, iskolatársainknak és a szeretteinknek. A betlehemi készülődés hangulata a szüleinket is elérte, akik évről évre egyre nagyobb lelkesedéssel segítettek a kellékek, jelmezek beszerzésével és a helyszín előkészítésével. A legemlékezetesebb bemutatónk harmadikos korunkban volt, amikor az iskolai aula helyett december 23-án a veszprémi Várban található Szentháromság téren léphettünk fel. Az esemény különlegességét az adta, hogy fenyőfák és égő máglyák között, hószállingózás közepette, igazi karácsonyi hangulatban adhattuk elő műsorunkat.

Nagyon hálásak vagyunk, hogy az iskola jubileumi ünnepeinek keretében gimnazistaként visszacsöppenhattünk ebbe az általános iskolai közegbe, és újraélhettük az oly sokszor felemlégetett élményeket. Egészen rendkívüli érzés volt látni, ahogy ezek a kis alsósok, az „új generáció”, ugyanazokat a dalokat éneklik, ugyanazokat a szövegeket mondják, mint mi 10 évvel ezelőtt. Jó tudni, hogy vannak dolgok, amik nem változnak, hogy vannak olyan pedagógusok, akik töretlen odaadással és lelkesedéssel képesek munkájukat végezni, és az iskolai tananyagon kívül valami másra is megtanítani a diákokat. A betlehemes játékok évről évre történő előadása fontos szerepet játszik a magyar népi hagyományok őrzésében, amelynek megjelenése a kisgyermek életében nagyon fontos.

A Rózsában eltöltött évek élményei és tapasztalatai nemcsak szép emlékekkel gazdagítottak bennünket, hanem segítettek elindulni egy helyes irányba is. Amellett hogy rengeteg tudással gazdagodtunk, emberileg szintén pozitívan alakított bennünket mindaz, amit a tanáraink átadtak nekünk. A siker titka a részletekben rejlik, ez teszi az iskolát is olyan kiemelkedővé.

„Az idő, amit a rózsádra vesztegettél: az teszi olyan fontossá a rózsádat” - mondta a kis herceg. Jó érzés úgy visszagondolni a mi saját Rózsánkra, mint egy olyan helyre, ahol az emberek odafigyelnek egymásra, támogatják a másikat, és a közösség összes tagja egy kicsit mindig hozzátesz ennek a Rózsának a neveléséhez.

Bölcsföldi Anna és Takó Zsófia, volt rózsások

Öko-iskola - öko-szakkör

Ez a szakkör
olyan csuda,
állatvédők
járnak oda.

Környezetet
ők szeretik,
ahol lehet
védelmezik.

Programokkal
körbevesznek,
szép dolgokat
készítenek.

Sétálnak
és fényképeznek,
völgyet, folyót
megnézhetnek.

Lépj be te is,
ha erre jársz,
jobb szakkört itt
nem is találsz!

Két éve indult iskolánkban a szakkör, bátran merem ajánlani mindenkinek.

Mikor először idejöttem, kedvesen fogadtak. Ági néni elmesélte az éves programot, tájékoztatott bennünket a rendezvényekről. Ültettünk a kiskertben, majd őszi termésekből képeket készítettünk. Jelentkeztünk versenyekre, látogattunk szeméttelapet - ami nagyon elgondolkoztatott mindenkit.

(Valamit nem jól csinálunk!)

Nagyon élveztük, mikor őszi és téli fotókat készítettünk. Mióta ide járok, egészen máshogy kezdem látni a természetet. Azóta szelektíven gyűjtök, nem szemetelek, és sokkal fontosabb lett a természet. Mindig nagy örömmel várom a szakkört, mert tudom, jó a közösség, és senki nem bánt, jól érezzük magunkat.

Ez a legjobb szakkör az iskolában, mert nemes célt szolgál!

Varga Eszter 6.a

Irodalmi pályázat: Diákélet régen és ma

Domján Zorka: Diákélet régen és ma

Nézzük csak meg a gyökerektől az oktatás fejlődését! Irány az ÓKOR! Ebben az időben csak a kiválasztottak – a fiúk – tanulhattak. Ők hétéves koruktól tizennyolc éves korukig részesültek képzésben. Fő tantárgyaik voltak az olvasás, az írás, a zene, a testnevelés és a számtan. Az egyes tárgyakat más-más tanár tanította. Az oktatók vasfegyelmet követeltek. Akár a közbeszólásért is

súlyos büntetés járt. Így például vesszőzés, korbácsolás, belemártás hideg vízbe, pálcával való fenytetés, egyes területeken akár éheztetés is lehetett a rendbontó büntetése.

Ezután ugorjunk az időben a KÖZÉPKORIG. Itt már megjelent a szeretet mint az oktatás eszköze. A tanítók ráláttak, hogy miért is fontos a nevelés egy gyermek számára: „A nevelés küzdelem a gyermek rosszra hajló természete ellen”- mondta Szent Ágoston. Emellett még mindig erős kézzel vigyázták a rendet. Előszeregettel alkalmazták fenytetésre például a vékony fűzfavesszőt, mellyel egy erőset suhintva csípős véget vetettek a rendzavarásnak. – Még a gondolata is fájdalmas, nem igaz? A tantárgyak iskolánként mások lehettek, de a fő tárgyak nem változtak jelentősen az ókortól.

Ugorjunk is tovább az ÚJKORRA. Különböző rendeletek szerint szabályozták az oktatásügyet. A gyakorlatiasabb tantárgyak voltak a matematika, természetismeret, magyar, történelem, gazdálkodási ismeretek, amelyek ekkor már nagyobb súllyal bírtak mint a teológia vagy a latin. Növelték a falusi és mezővárosi elemi iskolák jelentőségét, ahol a parasztságot az alapismeretekre és szakmákra oktatták. Ám nem szándékom senkit sem történelemmel okítani: nézzük tehát a KÖZELMÚLT módszereit, mikor – ha éppen nem írt a diák – hátratett kézzel kellett ülni, kötelező volt az iskolaköpeny, egyenruha viselete. Ha valaki netán otthon hagyta a köpenyét, beszélt, vagy nem készítette el a háziját, komoly következményekkel számolhatott. Előkerült a vonalzó, jött a körmös, a sarokba állítás, vagy a sarokban való térdeltetés, netán a fülhúzás. A segédeszközök tárháza jóval kisebb volt, csupán könyvekből vagy a könyvtárba elballagva lehetett új ismereteket elsajátítani. Az internet használata nem állt régen rendelkezésre, ma viszont mindenki számára elérhető. Napjainkban rengeteg segédeszköz áll a diákok segítségére a tanulásban, illetve sok könnyebbségük van.

A szegényebb családokban régen a gyerekek egy pár cipőn osztoztak, ma viszont már a tanulók nagy része szép, csinos öltözetben érkezik. Másik könnyebbség, hogy a mi iskolai szüneteink is sokkal hosszabbak, mint amilyenek régen. Emellett itt

vannak például a csiricsárés tollak, mutatós füzetek, cicomás tolltartók: egyszerűen minden tetszetős írószerszám, amely ugyancsak unszol (legalábbis engem) a tanulásra. Régen mindenből egy-, jó esetben kétféle volt. Az iskolák külleme is sokat javult, az iskolák mára modernnek és felszereltek.

Így, hogy megtudtuk, hogy régebben sokkal hátráltatóbbak voltak a körülmények, és mi mennyi előnyben

részesülünk, remélem mindenkit tudtam kicsit ösztönözni arra, hogy az év végéig könnyebben és jobb kedvvel járjon nap mint nap ide, a Rózsába. ☺

Fodor Virág: Az időutazás

Egyszer kíváncsiságból beültem egy időgépbe, és megnéztem, milyenek voltak régen az iskolák. Nem gondoltam volna, hogy ennyi meglepetés ér!

Először is sokkal kisebbek voltak az iskolák, kevesebb terem volt bennük. Amikor bementem az egyik osztályba, csodálkozva néztem a hatszemélyes padokat, a katedrán álló tanári asztalt és a sarokba épített vaskályhát. Hamarosan megérkeztek az első diákok is. Mindenki egységes köpenyben, és a nálunk megszokottnál sokkal kisebb táskával érkezett.

- Hát te ki vagy? Mit keresel itt? Esetleg új diák vagy? - záporoztak rám a kérdések.

- A jövőből jöttem, és kíváncsi vagyok a ti iskolátokra! - feleltem. Nem nagyon értették a válaszomat, ezért nem is foglalkoztak velem. A táskáikból tintát, tintásüveget, lúdtollat és néhány füzetet, könyvet vettek elő. Hamarosan elkezdődött az első óra. Amikor a tanár megérkezett, újabb kérdésekkel árasztott el.

- Miért nem ülsz a helyeden? Miért nem pakoltál ki, és készültél fel az órára? Egyáltalán KI VAGY????? MIÉRT NEM KÖPENYBEN JÖTTÉL???? - harsogta. Neki is ugyanazt válaszoltam, majd csak ennyi mondott:

- Ül le az egyik hiányzó helyére, és maradj csendben! Ti is üljetek le! - fordult a diákokhoz.

A számonkérések nem dolgozatok formájában, hanem minden óra elején a táblánál szóban zajlottak. Ez az érkezésem miatt az első órában elmaradt, de a többiben nem. Sajnos, ugyanis matekórán nekem kellett felelnem. A tanárok között elterjedt a hír rólam. A matektanár nem kérdezett semmit, csak felszólított.

- Új diák, gyere ki felelni! Lássuk, mit tudsz? Annyira megijedtem, hogy fél percig meg sem mozdultam. Végül kimentem a tanári asztal mellé. A tanár odaadta - mint utólag megtudtam - az abakuszt.

- Számold ki mennyi $168+856$! - adta ki a feladványt. Az abakusszal való számolásról fogalmam sem volt, így fejben számoltam ki.

- 1024 - válaszoltam.

- Jó, de én abakusszal kérem!

- Sajnálom, de úgy nem tudom.

- Ha nem ma jöttél volna először, beírnám az egyest! Holnap újra kérdezem, addigra tanuld meg! Ülj le és figyelj! Majd elmagyarázta az abakusz használatát.

Ezután jött a tízórai szünet. Mindenki elővette a saját, csomagolt ennivalóját. Csak én nem ettem. A padtársam elmondta, hogy sem tízórait, sem ebédet nem adnak az iskolában. Láttam, hogy nincs mit ennem, ezért adott a sajátjából.

A magyaróra már jobb volt. A néptánclépések elsajátítása viszonylag könnyen ment. Nyelvi órán oroszot tanultak. Ezen az órán egy szót sem értettem, de a tanárt nem is zavarta. Történelemórán a még régebbi iskolákról szólt az anyag. Kipróbáltuk a palavesszővel palatáblára való írást. Valamint megbeszéltük, hogy régen egy osztályba járt mindenki. Iskolába is csak a nemesek mehettek, akik meg tudták fizetni a tandíjat. Biológiaórán kimentünk egy kis kertbe, azt ápolni, gondozni, kapálni. Mivel családi házban lakunk, a kertben elvégzett munkák most hasznomra váltak.

A szünetekben örömmel töltött el, hogy az ugróiskolát, ugrókötelet, és a focit én is ismertem. Ezekbe a játékokba én is bekapcsolódtam. Egyik alkalommal eszembe jutott, hogy anyát értesíteni kellene, mert később érek haza.

- Kölcsönkérhetem a telefonodat, hogy felhívjam az anyukámat? -fordultam az egyik diákhoz.

- Mi az a telefon? - kérdezett vissza nagy meglepetésemre.

- Nem lehet, hogy nem tudod, mi az a telefon! Ti tudjátok mi az? - kérdeztem a többiektől.

- Nem, mi sem tudjuk - válaszolták kórusban. Elképedve néztem rájuk és ők is rám. Ez volt a legfurcsább. Sem a számológépet, sem a telefont nem ismerték. Órák után hazamentek ebédelni. Valaki viszont akkor jött, és kezdődtek az órái. Ez a kevés tanterem miatt volt. Kezdtém éhes lenni. Napközi nem volt. Aki mégis maradt, átvonult egy másik épületbe. Velük még elmentem, de utána úgy gondoltam, ideje visszatérni a saját jelenembe. Túlságosan korgott a gyomrom ahhoz, hogy maradjak még.

Ugyan izgalmas és érdekes volt a régi iskolában is, de a mostaniban otthonosabban érzem magam. Ha ti is kíváncsiak vagytok, minderre készüljétek fel előtte a történetem alapján! Nehogy kellemetlen meglepetés érjen benneteket!

Tudod-e?

Az **abakusz** az első számolóeszköz, amelynek ősi formáit szinte minden ókori kultúrában megtalálták. A vékony rudakon csúsztatható korongok segítségével végezhető el az összeadás és kivonás művelete.

Neuhold Hanna: Nyolc évem az iskolában

Nyolc éve járok ebbe az iskolába, és nem volt olyan év, ami ne lett volna tele élményekkel.

Szüleim sokszor mesélik, hogy a beiratkozás napján autóval ide-oda mentek a Rózsa és egy másik iskola között. Végül ide íratlak, és következő ősztől megkezdődtek a rózsás éveim. Első osztályban Márta néni és Magdi néni, később Lilián néni várt minket tárt karokkal. Az alsós osztálykirándulások, farsangok, de a délutáni játékok is mindig nagy élményt jelentettek. Emlékszem, egyszer egy várromhoz kirándultunk. Nagyon meleg volt, lazán, nyáriasan voltunk felöltözve. Aztán hirtelen ránk szakadt az ég, és patakokban folyt a víz. Elindultunk visszafelé egy lejtős, sáros úton. Akik strandpapucsban voltak, fenéken csúsztak lefelé. A csicsói erdei táborokat, számháborúkat, tábortüzeket sem fogom soha elfelejteni.

Hamar elrepült az első négy év, jött a felső tagozat. Ez hatalmas változás volt az életemben, melyet már nagyon vártam. Lett saját szekrényem, minden óra más teremben volt, és végre mehettünk Rózsa- buliba is. Első ilyen bulink az ötödikesavató volt. Pizsamában csináltuk végig az összes vicces feladatot. Nekem az arcomat kellett bepanírozni. Felsős éveimben is gyűjtöttem a szebbnél szebb emlékeket osztálykirándulásokon. Ötödikben meglátogattuk a pannonhalmi apátságot, két napot töltöttünk a Velencei-tó partján 6.-ban, és Erdélybe utaztunk 7.-ben. Itt sok élménnyel, tudással gazdagodtam, fantasztikus kirándulásként él bennem ez a három nap. Esténként, 10 órától már nem volt nálunk a telefonunk, úgyhogy időérzékünket elveszítve beszélgettünk éjszakába nyúlóan. Ez néha nagyon vicces volt.

Közben az iskolában teltek a szorgos napok, hetek, hónapok, jobbak, rosszabbak egyaránt. Mostanra már túlvagyunk az írásbeli felvételiken, és belekezdünk az utolsó félévbe.

Remélem, hogy még ez az egy-két hónap is emlékezetes lesz nekem és az egész osztályomnak is. Szeretnék ugyanilyen jó éveket a középiskolában, ahova a rózsás emlékekkel megyek.

Petrik: Bíbor: A csodálatos kérés

Ma reggel a 3 éves Mirella izgatottan ébredt. Ahogy felállt, az ablakhoz sietett, de útközben egy levelet talált a földön, amelyre rá volt rajzolva egy kismadár. Mirella nagyon megörült a kismadárnak, és magával vitte az ablakhoz.

Mirella és a családja a Zöld utca 11.-ben lakott. A Zöld utca 12.-ben iskola, a Zöld utca 13.-ban pedig óvoda volt. Mirella, ahogy kinézett az ablakon, nem hallotta, ahogy a madarak csiripelnek, ahogy a macska nyávog az ablak alatt, hanem zuhogó esőt látott. Az eső elrontotta Mirella első napját a Kisgombák nevű oviban. Mirella napsütésben akarta kezdeni az ovit, de sajnos esett az eső.

Azért vidáman ment oviba, mert mégiscsak ez az első nap! Amikor odaért az oviba, az óvónénik tetszettek meg neki a legjobban. A koromfekete hajú néni Hilda néninek hívták, a vörös hajút pedig Otíliának. Mirella nőtt-nőtt, végül az ovis ballagásán egy gyönyörű gombás kitűzőt kapott. Amikor a kislány hatéves lett, mehetett iskolába.

Mirella a szomszéd iskolát, a Zöld Úti Általános Iskolát választotta, ami a Zöld utca 12.-ben volt. Amikor az iskola kapuja elé ért, nagyon megdöbbsent. Mirella azért választotta a Zöld sulit, mert a természetet nagyon szerette. De ez? Ebben még egy fűszál sincs! Mirella csak betont és betont látott. Semmi, de semmi zöld! Nincs zöld! Ahogy az iskolába ért, az 1. b osztály felé vette az irányt. Kipakolta a táskáját, és becsengettek. De nem akármilyen szót! A gomba dal, amit az oviban tanult Mirella! A kislány nagyon megörült az ismerős dalnak. Annak viszont nem örült, hogy a tanár néni, Zia néni mindenkit becézgetett. Mirellát Ellusnak nevezte el, Mirella padtársát, Fülöpöt Fülinek hívta. Igen bohókás tanár volt Zia néni! Néha a gyerekek is becézgették: Zius néni! Zius néni!

Amikor nyolcadik osztályosok lettek, az igazgató, Kázmér bácsi megkérdezte a gyerekektől egy-egy kívánságukat, amit teljesített is nekik. Voltak, akik apró tárgyakat kértek. Voltak, akik a tanárokon kértek változtatást, például, hogy Zia néni ne becézgesen mindenkit! De Mirella, ő mást kért! Ő valami nagyon mást! Mirella nem magával, hanem a többiekkel törődött!

Mirella fákat, bokrokat, fűvet, mohát, madarakat, virágokat szeretett volna. Kázmér bácsi el volt ragadtatva! Abban a percben hívta a kertészeket és az építészeket. Hogy ez neki eddig még nem jutott eszébe! Mirella egész ballagáson könnyezett a facsemeték láttán. Ez mind az ő ötlete volt!

Mirella nagyobb korában kertészként dolgozott. Egyszer különös dolgot mondtak neki, méghozzá azt, hogy egy kertészboltot nyithat. Mirellánál nyitás után nagyon sok vevő volt.

Egy nap különös vendég látogatott hozzá. A barna, levéllel díszített kalap alatt Kázmér bácsi gyönyörű zöld szemei ragyogtak. Furcsa volt Mirellának, hogy ennyi év alatt semmit sem öregedett. Örömmel fogadta, mert mégiscsak ő volt az iskola igazgatója. Kázmér bácsi nem vásárolni jött, hanem egy jó hírt hozott Mirellának:

- Mirella! Az egész iskola nevében szeretnénk meghívni téged, hogy megnézd a fákat!

- Tényleg? Az nagyon jó lenne! Szívesen elmegyek! Mikor mehetek?

- Holnap!- felelt Kázmér bácsi.

- Ó, pont holnap? Szívesen megyek. Holnapra ugyanis szabadságot kaptam.

Kázmér bácsi elment. Másnap reggel Mirella pontosan ugyanolyan izgatottan ébredt, mint amikor először ment óvodába.

Amikor megérkezett, és belépett a kapun, az igazgatóhelyettesrel találta szembe magát. Mirella tudta, hogy allergiás a virágporra, ezért azt gondolta, hogy egy másik iskolában jár.

De mikor levette a szemét az igazgatóhelyettesről! Csodálatos volt! Minden telis-tele virágokkal, fűvel, mohával! A fák olyan magasra nőttek, hogy az egyik fa tetején lévő kunyhóhoz öt létrával lehetett felmászni! A tanárkunyhóhoz az ablakon keresztül másztak ki egy létra segítségével a tanárok, ott javították ki a dolgozatokat. A gyerekek a bokrokban bújócskáztak!

Most már gyönyörű látvány volt, mert a Zöld Úti Iskola tényleg ZÖLD volt!

Horváth Anna Boglárka: Testnevelés, torna, tesi

A neve mit sem változott, szüleink idején is így hívták. Akkor nagyon komoly menetrend szerint zajlottak az órák. Őszi, téli, tavaszi felmérés, kislabdahajtás, távolugrás, medicinlabda-dobás, Cooper teszt - az örök kedvenc - és sorolhatnánk. Az iskolák kötelezően előírták a kék, piros vagy fekete tornadressz viseletét a lányoknak. A műszálas anyagokban és egyendorgó tornacipőkben feszítő szüleinknek még eszébe sem jutott, hogy lázadozzanak akár a ruházat, akár a szekrényugrás ellen.

Ma azonban - mint tudjátok - teljesen máshogy telik egy-egy tesióra. Igaz, mind a mai napig előírás a fehér póló és a fekete térdnadrág meg a sportcipő, de ezeket a szabályokat már kevésbé vesszük figyelembe. Mindenki bátran hozza a tanulmányi versenyeken vagy bárholnan szerzett, más célra nem igazán alkalmas pólóit. De természetesen nemcsak ez az egy szabály teljesen más, mint régebben. Ha valakinek nincs kedve tesizni, időnként megúszható egy „Otthon hagytam a tornaszákom...” vagy „Tegnap meghúztam edzésen a térdem...” trükkel. Szüleink idejében még a tornafelszerelés otthon hagyását sem próbálta meg senki. Hozzáteszem, hogy nem volt ám lógás a kötélmászás vagy a talajtorna alól, holmi „Jaj, én félek!” vagy „Jaj, ez nekem nem megy!” miatt. A szenvedés mellé mindig járult egy kis reszketés is. Valljuk be, azért azt nem bánjuk, hogy az ilyen jellegű félelem már szinte elképzelhetetlen a mai tesiórákon.

Ami az idők során változatlan, és sok helyen népszerű maradt, az a futás az iskola körül. Ahol csak lehetőség van rá, nyomás néhány iskolakörre. No, meg persze, mindenki „kedvence” a 14 perces Cooper teszt. Ennek utálata is végigvonul a nemzedékeken. Értelmét még nem sikerült megfejteni, mert számunkra egyáltalán nem ez tükrözi az állóképességet. Egy hajnalig tartó buli annál inkább... no, de félre a viccelődéssel.

Van, ami változott, van, ami maradt a régiben. A tesiórákat régen is azok szerették, és ma is azok kedvelik, akikben él a sport, a mozgás szeretete. Nem nyűg, nem macera és nem erőlködés. Minden nehézségen átlendít, ha képesek vagyunk a mozgás örömét beépíteni a mindennapjainkba, és élvezni minden pillanatot, amit sportolással töltünk.

Klász Dorka: Farsang a Rózsavárban

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy csodaszép Rózsavár. Ebben a Rózsavárban épp a farsangi bált tervezgették. Lépünk is be ebbe a mulatásra készülő épületbe! Itt vagyunk, ni!

Több lakosztály sorakozik egymás mellett. Az egyik teremből, amelynek ajtaján a 4. B felirat áll, nagy hangzavar szűrődik ki. Arról tanakodnak a kis csemeték, hogy vajon milyen lesz az idei bál?

A kicsi rózsabimbók azonnal elhallgatnak, amikor belép az osztály királynéja, Bazsarózsa és megszólal:

- Kicsikéim, bemutatom a farsangi műsor mesterét, aki vállalta a tanítást, Tearózsa tündérkisasszonyt.

Gyönyörű ruhában, széles mosollyal egy különleges álarcban lépett be a terembe a tánc tanító. A kis virágok ujjongani kezdtek:

- Éljen Tearózsa! Éljen!

Mindannyian rögtön érezték, hogy valami rendkívüli hangulat szállta meg a termet. Ismerős volt a hang, a kedvesség, mégsem tudták kitalálni kit rejt a maszk.

A kedves tündér neki is kezdett az oktatásnak, és egykettőre belejöttek a kis bimbók.

- Egyet lép és kettőt lép! Fordul és ugrik! - irányította a táncoló talpakat.

Bazsarózsa büszkén figyelte a kis rózsacsokrát, miként tanulják meg a lépéseket. A próba végén mindenki fáradtan rogyott össze. A táncpróbák nagyon jó hangulatban, sok kacagással, mindig jókedvben teltek. A néhány hét alatt a koreográfia összeállt, mindenki tudta a szerepét. Már csak az volt a kérdés, hogy milyen jelmezbe bújjanak a szereplők a nagy napon.

Tearózsa tündérkisasszony így nyugtatta tanítványait:

- Ne izguljatok, ti csak a szerepetekre és a tánc lépésekre figyeljete, a többi az én gondom! Elérkezett a várva várt nap, a Rózsavári farsang. A rózsabimbók már alig várták, hogy sorra kerüljenek műsorukkal. A szemükben azonban még mindig aggodalom volt, mert a csodás táncukhoz ruházatuk egyáltalán nem illett.

Ekkor a tündér még egy utolsó eligazításra hívta tanítványait:

- Várjatok, drágáim! Gyertek ide! - mondta.

A megszeppent fellépők a kedves tanítójuk köré gyülekeztek. Ő pedig egy varázspálcát vett elő, amivel suhintott párat és a rózsabimbók szerepük szerint fehér és fekete jelmezben pompáztak, mint angyalok és ördögök. A gyönyörű ruhákban boldogan léptek színpadra a 4.B tanulói.

Az előadás nagy sikert aratott. A műsort követően Tearózsa tündérkisasszony úgy döntött, felfedi magát. Suhintott ismét a pálcájával, s az álarca lehullt. A kis rózsák ámultak-bámultak. Mikor jól látták a valóságot, felkiáltott az egyik rózsabimbó:

- Hiszen Ő az én anyukám!

Büszkén ölelte át édesanyja nyakát, s a többi kis rózsácska is hálásan fogta körbe tündérüket.

A kis csapat még sokáig emlegette, hogy milyen jó kis farsangjuk volt a Rózsavárban!

Nagy Lili: Hangzavar

Többször előfordult már, hogy a tanárunknak, miután bejött a terembe, ez volt az első mondata: „Mi ez a hangzavar?” vagy esetleg „Így kell engem várni?”. A következőkben szeretném megmagyarázni Tanárainknak, hogy miképpen alakul ki egy hangzavar, amitől zeng a folyosó is.

Tudniillik az egész káosz a szünetben kezdődik. Ilyenkor az osztályban négyféle magatartású gyereket lehet megkülönböztetni. Az első csoport az, aki rendesen ül a helyén és kulturáltan beszélget. Értelemszerűen ők nem tehetnek semmiről. Egy másik csoportba tartoznak azok, akiket szünetben nem is látni a teremben, így ők sem hibásak. Ezután jönnek azok, akik bőséggel tehetnek arról, hogy zeng a folyosó. Itt is két csoportot különböztetünk meg. Egyik fele a zűrzavarkeltőknek a terem egyik feléből kiabál át a másikba olyan fontos kérdéseket feltéve, mint például azt, hogy volt-e házi feladat. Illetve ide tartoznak azok, akik valamilyen fergeteges poénon hangosan nevetnek. Meg hát vannak olyan diáktársak, akik valamilyen különösen értelmes dologgal töltik a szünetüket, mint például az üdítő palack rugdosása.

És bizony, ha órák között káosz van, az nem tud megszűnni egy csengőszó alatt. (Legalábbis én még nem sokszor tapasztaltam ilyet.) Szerencsére a tanárok nem lesznek túlzottan mérgesek.

Lehet, hogy valaki már felvilágosította őket a hangzavarral kapcsolatban?

Siklósiné Gyopáros Adrienn: Emlékeim egykori iskolámról

Rózsa utca egykor nem volt zajos, hangos,
A tornapálya néha viszont visszhangos.
A suliban az élet zajlott szerényen,
Kevesebben jártak akkor négy keréken.

Az épület modern, szépen berendezett,
Ennek tanár, diák együtt örvendezett.
Évfolyamonként három osztály járt ide
Néhány hasznos ismeretet szerezni be.

Farsang és kirándulás vidáman zajlott,
Néha a diák csintalanságra hajlott.
Tanáraink mégis úgy szerettek minket,
Nem hagyták, hogy csak úgy sodorjon az
Élet.

Akkoriban is sok diák volt szorgalmas
A fogadóóra nem volt hosszadalmas
Szülő, tanár, diák jól együttműködött
Itt egy-két örök barátság is szövődött.